



ת"פ 61448/11/15 - מדינת ישראל נגד מור מרדכי פרנקו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

21 מרץ 2017

ת"פ 61448-11-15 מדינת ישראל נ' פרנקו (עצור בפיקוח)

בפני כב' השופט העמית, צבי גורפינקל

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד גיא רוסו

המאשימה

נגד

מור מרדכי פרנקו (עצור בפיקוח)

ע"י ב"כ עוה"ד יעל פינקלמן - ניסן ודינה שוגול

הנאשם

הכרעת דין

בפרט האישום הראשון נטען כי בין הנאשם לאחים אייל ומשה בן משה קימת היכרות, ובין האחים לבין מוסא בן חיים וחיים כהן היו קשרים עסקיים.

ביום 27.8.15 נתגלע סכסוך כספי בין האחים בן משה ובין מוסא וחיים והאחים דרשו ממוסא וחיים לתת להם כסף לצורך רכישת אופנוע. האופנוע נרכש ואייל בן משה העביר באמצעות אחרים את הבעלות עליו מהמוכר אל הנאשם. העברת הבעלות נעשתה בידיעתו ובהסכמתו של הנאשם.

בהמשך פרט האישום נטען האחים איימו על מוסא ביום 29.8.15 בנוכחות הנאשם כי יפגעו בו ובבני משפחתו אם לא ישלם להם כספים וקשרו קשר עם הנאשם ואנשים נוספים להטיל אימה על מוסא וחיים על ידי כך שחבורת האנשים תגיע לביתו של מוסא בקבוצה גדולה כדי להתעמת עמו. במסגרת הקשר הגיעו בני החבורה, ובהם הנאשם לביתו של מוסא והמתינו לבואו במשך זמן רב. בשעה 01:27 לאחר חצות הבחינה אשתו של מוסא כי אנשים נכנסו לחצר הבית, בעוד חלק אחר מבני החבורה נשאר בחוץ, ומאחר שמוסא לא היה בבית ואשתו היתה לבדה עם הילדים היא התקשרה למשטרה וניידת הגיעה למקום.

רס"ל מנגיסטו בלטה הבחין בקבוצת האנשים שהיתה מחוץ לחצר, ובהם הנאשם אולם לא הבחין באנשים שהיו בתוך החצר והסתתרו כאשר הגיעה הניידת. לפיכך לא היתה בשלב זה כל התייחסות להתכנסות בני החבורה לצורך איומים, אולם בחיפוש שנערך ברכבו של הנאשם נתגלו שישה פלאפונים סלולריים החשודים כגנובים ולפיכך עיכב רס"ל מנגיסטו את הנאשם לחקירה.



הנאשם הגיע עם רס"ל מנגיסטו לתחנת המשטרה בבת ים ושם איים עליו הנאשם כי זיהה אותו, סימן אותו ויראה לו בדיוק מי הוא. בנוסף קילל אותו באומרו "יה כושי מפגין אפס, לך תזדיין, אני עוד אזיין אותך כושי לא מקובל פה". בהמשך הלילה ביקש הנאשם לגשת לשירותים בתחנה ולאחר שחזר והוכנס לתא פנה לרס"ל מנגיסטו ואמר לו "תראה אני אשתין פה מה תעשה לי" לאחר מכן הטיל את מימיו בתא העצורים. בהמשך הוסיף הנאשם לקלל את רס"ל מנגיסטו באומרו כי "זיין את אשתו, זיין את אמו, אתיפוי כושי לא מקובל".

הנאשם כפר בכל העובדות המתייחסות להיותו בקרבת ביתו של מוסא לצורך איומים וסחיטה, וטען כי הגיע למקום באקראי, אולם הודה בכל האירועים שהתרחשו בתחנת המשטרה עם רס"ל מנגיסטו, כאשר האחרון העיד בבית המשפט ואישר את כל הפרטים שצוינו קודם.

על סמך הודאתו של הנאשם ועדותו של רס"ל מנגיסטו שמהימנה, אני מרשיע את הנאשם בעבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977, והעלבת עובד ציבור לפי סעיף 288 לחוק העונשין.

הנאשם הואשם בגין העובדה שהשתין בתא המעצר גם בעבירה של מעשה מגונה בפומבי מאחר שחשף את איבר מינו בתחנה אולם אין לומר שמדובר כאן בהתנהגות מינית אלא בהתנהגות פרועה ומגונה במקום ציבורי ולפיכך, בהסכמת התביעה אני מרשיע את הנאשם בעבירה של התנהגות פסולה במקום ציבורי לפי סעיף 216 (א) (1) לחוק העונשין, זאת חלף העבירה של מעשה מגונה בפומבי לפי סעיף 349 (א) לחוק העונשין, שיוחסה לו במקור בכתב האישום.

כאמור הנאשם כפר בעבירת הסחיטה באיומים בצוותא לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין, שיוחסה לו בפרט אישום זה. לפיכך יש צורך בסקירת הראיות.

מהעדויות והראיות שהובאו בפני בית המשפט ברור שהאחים בן משה ניסו לסחוט באיומים את מוסא. אייל בן משה הוא הגורם הדומיננטי והמפעיל את בני החבורה ואישר את רצונו לרכוש קטנוע ואת קשריו העסקיים עם חיים.

לבית המשפט הוגשו האזנות סתר שבין אייל למוסא מהם עולה כי איל דרש ממוסא לשלם לו כספים כדי לרכוש קטנוע.

קשריו של הנאשם עם האחים בן משה הוכחו הן בהאזנות סתר שבוצעו לשיחותיו ובעיקר מתמלול שיחה ארוכה שערך עם מדובב שהוכנס לתאו. בפני המדובב אישר הנאשם כי ידע שבן משה סוחט את מוסא, לאחר שהיה נוכח בבית המלון שבו היה אייל ושמע על המזימה לקרוא לאנשים רבים על מנת להגיע לביתו של מוסא כדי לאיים עליו. הנאשם טוען כי דבריו בפני המדובב הינם התרברבות גרידא ואינם אמיתיים, אולם בחינת הדברים מגלה כי הנאשם מסר למדובב פרטים רבים, שאינם קשורים בהכרח לפרשה כגון: סכסוך שקיים עם צלי טנצר שכתוצאה מכך פגעו בעסקו של טנצר והנאשם מפרט בפני המדובב את מיקום המקומות שבהם היתה הפגיעה, עובדה זאת לא היתה ידועה כלל למשטרה וכתוצאה מדבריו של הנאשם בפני המדובב הסתבר כי הפרטים אכן נכונים. כמו כן דבריו בעניין שמעון רביבו, שהמשטרה לא ידעה על נוכחותו במקום, אומתו גם הם. גם בשיחתו של הנאשם עם חברו עדן עולה שהנאשם מאשר שהיה בביתו של מוסא עם עדן, כיוון שלא היתה לו ברירה. כמו כן אמר לעדן כי משה הורה לו לדווח על גניבת האופנוע.



עדות של הנאשם בבית המשפט איננה מהימנה, ואינני מאמין לו כי הגיע באקראי לביתו של מוסא. אין כל סבירות שבשעה 1.00 לאחר חצות יגיע הנאשם ללא סיבה לקרבת ביתו של מוסא, כאשר לדבריו בפני המדובר ברור שעשרות אנשים זומנו על ידי אייל בן משה להגיע לביתו של מוסא בשעת לילה מאוחרת, הכל כדי לאיים עליו כדי לסחוט אותו. הנאשם ידע זאת כיוון שהיה בבית המלון עם משה בעת שנוצרה מזימה לשלוח אנשים רבים לביתו של מוסא כדי לאיים עליו.

ברור שהנאשם אינו מרכיב מרכזי במזימת הסחיטה אלא משמש ככלי בידיו של בן משה, כפי ששימש כלי לצורך רישום הבעלות של האופנוע על שמו, על פי דרישתו של בן משה.

מכל הנסיבות ברור שהימצאו של הנאשם בקרבת ביתו של מוסא אינה מקרית, הוא הגיע למקום כתוצאה מהוראתו של בן משה, בדיוק כפי שעשרות הנוכחים הנוספים הגיעו לשם לצורך הטלת אימה על מוסא, חלקם נכנסו לחצר הבית והסתתרו כאשר המשטרה הגיעה למקום, וחלקם ובהם הנאשם, היו מחוץ לבית. הנאשם הוא חלק מהחבורה שהגיעה בצוותא למקום על מנת לאיים על מוסא כדי לשלם את חובו לבן משה ומבחינה משפטית הוא נחשב כמבצע בצוותא יחד עם כל בני החבורה עבירה של סחיטה באיומים, ולפיכך אני מרשיע אותו גם בעבירה של סחיטה באיומים בצוותא לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין.

בפרט האישום השני נטען כי בהמשך לאירוע הסחיטה המתואר בפרט הראשון, גמלה בליבו של משה בן משה לחבול במוסא חבלה חמורה, והוא קשר קשר עם אחרים להניח מטען חבלה מאולתר בסמוך לבית משפחתו של מוסא בחולון. הקושרים הגיעו למקום והניחו מטען חבלה מאולתר ליד שני בלונים גז שהיו צמודים לקיר בית משפחתו של מוסא ופוצצו אותו, וכתוצאה מכך נגרם נזק רב לבית המשפחה.

במהלך ביצוע התוכנית עשו הקושרים שימוש בקטנוע מסוג טימקס הרשום בבעלות הנאשם. לאחר פיצוץ המטען הורה משה בן משה לנאשם להגיש תלונה במשטרה לפיה הקטנוע נגנב ביום 1.11.15, דהיינו יום אחד לפני הנחת מטען החבלה בביתו של מוסא ופיצוצו, וביום 9.11.15 הגיש הנאשם תלונה במשטרה לפיה הקטנוע נגנב ביום 1.11.15 אחרי שהחנה אותו ברחוב. התביעה טוענת כי התלונה שהגיש הנאשם במשטרה בקשר לגניבת הקטנוע היא כוזבת, ומיוחסת לו עבירה של ידיעות כוזבות לפי סעיף 243 סיפא לחוק העונשין.

אין חולק שלנאשם אין רישיון נהיגה לקטנוע מסוג טימקס, אין חולק שהקטנוע רשום על שם הנאשם, והנאשם לא עשה כל שימוש בקטנוע זה. הודעתו של הנאשם כאילו החנה את הקטנוע ברחוב ביום 1.11.15 ומשם נגנב, אינה אמיתית כיוון שהנאשם לא השתמש כאמור בקטנוע ולא החנה אותו כלל ברחוב והתלונה שהגיש במשטרה היתה על סמך הוראתו של בן משה בלבד בלא שהנאשם היה מעורב בהנחת הקטנוע במקום שממנו נגנב.

מתוך הודאתו של הנאשם בדבר גניבת הקטנוע ת/32, ברור שהנאשם אינו דובר אמת. לטענתו

החנה את הקטנוע בחולון למרות שהוא מתגורר בבת ים כדי להשאירו לחבר, אולם סירב לנקוב בשמו של אותו חבר. אם אכן מדובר בפעולה תמימה ולא פלילית אין סיבה שהנאשם לא ימסור את שמו של החבר שאמור היה כביכול לקחת



את הקטנוע, אלא אם הנאשם ידע שהדבר אינו אמת. כמו כן הסיפא של ההודעה מחשידה: "מה שמדאיג אותי שמישהו לא יעשה משהו לא חוקי עם הקטנוע". אם מדובר בדיווח תמים של גניבת קטנוע, התוספת של חשש מביצוע מעשה פלילי מיותרת, והדבר מלמד שהנאשם היה מודע לכך שהדיווח על הגניבה נועד למנוע יצירת קשר בין הקטנוע למעשה פלילי שבוצע.

לאור זאת אני קובע כי הנאשם שימש ככלי שרת בידיו של בן משה ומילא אחר הוראותיו, אולם תלונתו במשטרה על גניבת הקטנוע לא היתה בגין עובדה שבידיעתו אלא עקב הוראה שקיבל ממשה לדווח על הגניבה, והודעתו במשטרה היתה כוזבת ועל כן אני מרשיעו בעבירה שיוחסה לו בפרט אישום זה.

בפרט האישום השלישי נטען כי הנאשם נהג בקטנוע טימקס בלא שיש בידיו רישיון לנהיגה בסוג זה של קטנוע, וזאת ללא אישורו של בעל הקטנוע. בעת שרכב על הקטנוע בבת ים, הוא נהג בצורה פרועה וניידת משטרה הבחינה בכך והחלה לרדוף אחריו. במהלך המרדף נסע הנאשם בצורה פרועה וחלף על פני שישה צמתים בניגוד לאור אדום שדלק ברמזור, עבור במהירות בין נתיבי התנועה תוך שהוא מסכן את הנוסעים ובגין זאת יוחסו לו עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה לפי סעיף 332 (2) לחוק העונשין, נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה, שימוש ברכב ללא רשות לפי סעיף 413 ג' סיפא לחוק העונשין.

מלכתחילה כפר הנאשם בעובדות כתב האישום, אולם בהמשך משהתייצבו השוטרים למתן עדות בבית המשפט, חזר בו הנאשם והודה בכל העובדות המפורטים בפרט האישום השלישי, ועל כן אני מרשיע אותו בכל העבירות שיוחסו לו בפרט אישום זה.

בפרט האישום הרביעי נטען כי ביום 11.11.15 הגיעו שוטרים לביתו של הנאשם כדי לבצע צו מעצר שהוצא נגדו. במהלך ביצוע הצו איים הנאשם על השוטרים וקלל אותם, בין היתר אמר לרס"ר גלעד פרץ "אני אזין את הבת שלך ואצלם את זה ואשלח לך, אני אדקור את הבן שלך, אני אאנס את הבת שלך ולכל אחד יש ילדים והורים, אני אחתוך את הבת שלך לחתיכות". כמו כן ניסה הנאשם לזרוק אגרטל זכוכית על השוטרים וירק על רס"ר פרץ גלעד ורס"ל אילוז גל. בגין זאת יוחסו לו עבירות של ניסיון לתקיפת שוטרים לפי סעיף 273 יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, והעלבת עובד ציבור לפי סעיף 288 לחוק העונשין.

השוטרים העידו בבית המשפט ולאחר מכן הנאשם הודה בעובדות ולאור זאת אני מרשיע אותו בכל העבירות שיוחסו לו בפרט אישום זה.

ניתנה היום, כ"ג באדר תשע"ז, 21 במרץ 2017, במעמד הצדדים



צבי גורפינקל, שופט עמית